

ไทยต้องเข้ม!! ห้ามนำเข้าเครื่องในหมูสหรัฐ

พมเคยพูดถึงประเด็นที่สหรัฐพยายามระบายนชิ้นส่วนสุกรที่คนอเมริกันไม่รับประทานให้ออกไปสู่ประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะในเอเชีย ซึ่งเขาก็ทำสำเร็จในหลายประเทศ แต่กับประเทศไทย เขาพยายามกดดันเราเท่าที่ทำได้ก็ตั้งแต่ปี 2555 ไล่มาตลอด แม้กระทั่งหยิบยกประเด็นความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (TPP) มาบีบบังคับให้ไทยต้องเปิดนำเข้าเครื่องในหมู หัวหมู... สุดท้าย เมื่อประธานาธิบดีสหรัฐคนใหม่เข้ามา และถอนสหรัฐออกจากข้อตกลง TPP ไปก็น่าจะเป็นข่าวดีของประเทศไทย รวมถึงเกษตรกรคนเลี้ยงหมูของไทยด้วย...

แต่การถกกลับไม่เป็นเช่นนั้น... สหรัฐยังคงมีความพยายามที่จะกดดันไทยในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง ล่าสุดยกกรณีค้าขายกับไทยแล้วขาดดุลการค้า และนำเอาประเด็นนี้มาเจรจาให้รัฐบาลไทยเปิดนำเข้าชิ้นส่วนหมูสหรัฐอีกแล้ว... เหตุผลเดียวของสหรัฐคือต้องการระบายผลผลิตที่เหลือทิ้งในประเทศของตน นอกจากระบายของแล้วยังได้รับผลประโยชน์เป็นตัวเงินกลับไปอีก ซึ่งถ้ารัฐบาลไทยตกปากรับค่านันหมายถึง “หายนะ” ที่จะทำให้คนไทยและคนไทยทั้งประเทศเสียทีเดียว

หายนะประการแรก...อาชีพเกษตรกรไทย : อาชีพการเลี้ยงสุกรช่วยสร้างความมั่นคงและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่เกษตรกรไทยทั่วประเทศมาช้านาน และในกระบวนการผลิตสุกรของไทยนั้นมีการพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่องกระทั่งสามารถผลิตเนื้อสุกรที่มีคุณภาพสูงได้อย่างเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ แม้บางครั้งผลผลิตจะเกินความต้องการบ้างก็เป็นเพียงครั้งคราวตามกลไกตลาดเท่านั้น หากมีสุกรจากสหรัฐเข้ามาอีกก็จะส่งผลให้ปริมาณสุกรล้นตลาด เกินความต้องการบริโภค ราคาสุกรจะตกต่ำลงทันที

ขณะเดียวกัน สหรัฐยังเป็นแหล่งปลูกถั่วเหลืองและข้าวโพดของโลกซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตอาหารสัตว์ ทำให้อาหารสัตว์มีราคาถูก สุกรจากสหรัฐจึงมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำมาก ตรงกันข้ามกับการผลิตอาหารสัตว์ของไทยที่ต้องอาศัยการนำเข้ากากถั่วเหลืองในอัตราราคาที่แพงลิบและยังมีภาษีนำเข้าอีก ดังนั้น ไม่มีทางเลยที่สุกรไทยจะสามารถทำต้นทุนได้ต่ำกว่าสุกรสหรัฐ ไม่เพียงเท่านั้น รัฐบาลสหรัฐยังอุดหนุนผู้เลี้ยงสุกรสหรัฐในด้านอื่นๆ ด้วย ยิ่งทำให้ความสามารถในการตีตลาด

ต่างประเทศของสหรัฐเป็นไปได้ง่ายขึ้น ทำการตัดราคาจำหน่ายได้อย่างเต็มที่ กลายเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในเวียดนามและอีกหลายประเทศต้องล้มละลายในที่สุด เนื่องจากไม่สามารถต่อกรกับยักษ์ใหญ่สหรัฐได้

หายนะประการที่สอง...สุขภาพคนไทย : สหรัฐเป็นแหล่งผลิตสารเร่งเนื้อแดงที่สำคัญ ทั้งยังเป็นประเทศที่อนุญาตให้มีการใช้สารเร่งเนื้อแดงได้อย่างถูกกฎหมาย อาจกล่าวได้ว่าเนื้อสุกรของสหรัฐมีสารเร่งเนื้อแดงทั้ง 100% ก็คงไม่ผิด โดยสหรัฐพยายามผลักดันให้ทั่วโลกยอมรับสารเร่งเนื้อแดง ผ่านองค์การสากลที่ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานอาหาร หรือโคเดกซ์ (Codex) แล้วใช้ผลการโหวตที่ชนะอย่างเฉียดฉิวจากเวทีนี้ในการต่อรองผลประโยชน์ในด้านการเปิดตลาดเนื้อสุกรในประเทศต่างๆ พร้อมเปิดตัวสารเร่งเนื้อแดงตัวใหม่คือเร็กโตปามีน (Ractopamine)

ส่วนประเทศไทยก็ยังคงยืนยันห้ามใช้สารเร่งเนื้อแดง หรือยาในกลุ่มเบตาอะโกนิสต์ผสมอาหารสัตว์ทุกตัว (รวมทั้งเร็กโตปามีน) ด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัยเช่นกัน โดยกรมปศุสัตว์ไม่อนุญาตให้นำไปผสมอาหารสัตว์ เนื่องจากยาตัวนี้อยู่ในกลุ่มเบตาอะโกนิสต์ เช่นเดียวกับชาลบูตามอล และคลีนบูเตอร์อล

แม้จะสามารถเร่งเนื้อแดงได้โดยช่วยเพิ่มปริมาณเนื้อแดงและลดไขมันในเนื้อสัตว์ลง แต่สารดังกล่าวมีโทษต่อสัตว์และมนุษย์ เพราะมีฤทธิ์กระตุ้นสมองและระบบไหลเวียนโลหิต ยิ่งถ้าใช้เกินขนาดจะทำให้สัตว์อยู่ในสภาพถูกทรมาน ขณะที่หากมนุษย์บริโภคเข้าไปก็จะเกิดอาการใจสั่นนอนไม่หลับ ซึ่งไทยเราก็กะกักห้ามใช้สารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหารสัตว์อย่างเด็ดขาดตั้งแต่วันที่ 14 มิถุนายน 2542 ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสหภาพยุโรปและอีกหลายๆ ประเทศที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในอาหาร

ผลผลิตสุกรของสหรัฐมีมากจนเกินความต้องการและบางชิ้นส่วนอย่าง เครื่องในหมู หัวหมู คนอเมริกันก็ไม่รับประทานจึงจำเป็นต้องผลักดันออกสู่ประเทศที่สหรัฐยังพอใช้อำนาจบีบบังคับให้เปิดรับเนื้อหมูสหรัฐ

ได้ อาทิ ประเทศกำลังพัฒนาอย่างเวียดนาม ขณะที่สหภาพยุโรปและรัสเซียต่างก็ปฏิเสธหมูสหรัฐอย่างไว้

เยื่อใยไปแล้วด้วยเหตุผลของความปลอดภัยทางอาหาร
การที่สหรัฐใช้ความเป็นมหาอำนาจในการต่อรอง
และบีบบังคับไทยเช่นนี้ ไม่เพียงอุตสาหกรรมเลี้ยงสุกร
เท่านั้นที่จะได้รับผลกระทบ แต่มันจะมีผลเป็นลูกโซ่ต่อ
เนื่องไปถึงเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพด ผู้ผลิตอาหารสัตว์
ยา และเวชภัณฑ์ ซึ่งถ้ารวมมูลค่าทั้งอุตสาหกรรมก็สูงถึง
ราว 80,000 ล้านบาท หากต้องล่มสลายเพราะสุกรสหรัฐ
บุกตลาดไทยแล้ว...ย่อมต้องกระทบภาพรวมเศรษฐกิจ
ของชาติด้วยแน่นอน

ถึงบรรทัดนี้ คงได้แต่เป็นกำลังใจให้รัฐบาลไทย
เข้มแข็งและยืนหยัดปกป้องประเทศจาก “สงคราม
การค้า” ที่สหรัฐพยายามเหลือเกินที่จะชนะให้ได้
ในสนามประเทศไทย... อย่าปล่อยให้ชีวิตผู้บริโภค
ชาวไทยต้องแขวนไว้กับการกินสารเร่งเนื้อแดงนำเข้า
จากสหรัฐ... และอย่าปล่อยให้ไทยต้องกลายเป็น
สุสานของเกษตรกรคนเลี้ยงหมู เจกเช่นที่เกษตรกร
เวียดนามต้องประสบเลยครับ

ดร.กานต์ สุขสุแพทย์